

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegraful Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Testamentul Regelui Carol.

Ca un înțelept a trăit Regele Carol și și-a guvernat țara, ridicându-o la treapta pe care se află astăzi, și cu rară înțelepciune s'a pregătit el din vreme și pentru calea pe care toți avem să o facem, Impărații și săracii, pentru trecerea la viața de veci. Și-a făcut încă înainte cu cincisprezece ani testamentul, în care e reoglinată întreaga sa gândire și simțire, întreaga sa iubire de țară și de popor. Douăsprezece milioane de lei a lăsat Regele Carol pentru scopuri de binefacere, pentru așezăminte culturale și de binefacere și pentru întărirea așezămintelor existente în România. Și-a adus aminte de fetele de ofițeri, de studenții săraci, de muncitorii rurali, de toate păturile poporului românesc, pe care l'a iubit și care l'a adorat pe el, în viață, ca și acum, după moarte. Testamentul său sună astfel:

Testamentul meu scris de mine în luna lui Februarie 1899 pentru a fi publicat prin Monitor după moartea mea, cu rugămintă, ca ultima mea voință și dorință să fie urmată tocmai cum le-am descris aci de propria mea mână, fiind încă voinic și sănătos.

Având aproape 60 ani, privesc ca o datorie, ca să mă hotărâsc a lua cele din urmă dispoziții. Alcătuiind acest testament, gândesc înainte de toate la iubitul meu popor, pentru care inima mea a bătut neîncetat și care a avut deplină încredere în mine. Viața mea era așa strâns legată de această de Dumnezeu binecuvântată țară, că doresc să-i las, și după moartea mea, dovezi vădite de adâncă simpatie și de viul interes, pe care le-am avut pentru dansa.

Zi și noapre m'am gândit la fericirea României, care a ajuns să ocupe acum o poziție vrednică între statele europene, m'am silit, ca simțământul religios să fie ridicat și dezvoltat în toate straturile societății și ca fiecare să împlinescă datoria sa, având ca țintă numai interesele statului.

Cu toate greutățile pe cari le-am întâlnit, cu toate bănuiele cari s'au ridicat, mai ales la începutul Domniei mele în contra mea, expunându-mă la atacurile cele mai violente, am pășit, fără frică și fără șovăire, înainte pe calea dreaptă, având nemărginită încredere în Dumnezeu și în bunul simț al credinciosului meu popor.

Incunjurat și sprijinit de frunțașii țării, pentru cari am avut totdeauna o adâncă recunoștință și o vie afecțiune, am reușit să ridic, la gurile Dunării și pe marea neagră, un stat înzestrat cu o bună armată și cu toate mijloacele spre a putea menține frumoașa sa poziție și realisa odată înaltele sale aspirațiuni.

Succesorul meu la tron primește o moștenire de care el va fi mândru și pe care el o va cârmui, am toată

speranța, în spiritul meu, călăuzit fiind de deviza: «Tot pentru țară, nimic pentru mine».

Mulțumesc din suflet tuturor, cari au lucrat cu mine și cari m'au servit cu credință. Iert acelora, cari au scris și au vorbit în contra mea, căutând a mă calomnia, sau a arunca îndoeli asupra bunelor mele intențiuni. Trimițând tuturor o ultimă salutare, plină de dragoste, rog ca și generațiile viitoare să-și amintească, din când în când, de acela, care s'a închinat cu tot sufletul iubitului său popor, în mijlocul cărui el s'a găsit așa de fericit. Pronia cerească a voit, ca să sfârșesc bogata mea viață, am trăit și mor cu deviza mea, care strălucește în armele României: «Nihil sine Deo».

Doresc a fi îmbrăcat în uniforma de general (mică ținută, cum am purtat-o în toate zilele), cu decorațiile de război, și numai Steaua României și Crucea de Hohenzollern pe piept.

Am rămas credincios religiei mele, însă am avut și o deosebită dragoste pentru biserica răsăriteană, în care scumpa mea fiică Maria era botezată. Binecuvântarea corpului meu se va face de un preot catolic, însă doresc, ca clerul amânduror biserică să facă rugăciuni la sicriul meu, care trebuie să fie foarte simplu. Corpul meu va fi espus în sala Tronului, incunjurat de flori și de verdeață. Rog foarte mult, să nu fie cunune, afară de câteva, de flori naturale, și aceasta numai cât înmormântarea mea va fi în lunile florilor, altmintrelea vor fi numai ramuri de brazi. Coroana de oțel, făurită dintr'un tun luat pe câmpul de luptă și stropit cu sângele vitejilor mei ostași, trebuie să fie depusă lângă mine, purtată până la cel din urmă locaș al meu și readusă atunci la palat. Sicriul meu, închis, va fi pus pe afetul unui tun biruit (dacă se poate) la Plevna și tras de șase cai din grajdurile mele, fără vâluri negre.

Toate steagurile, cari au fâlfâit pe câmpiile de bătăe, vor fi purtate înaintea și în urma sicriului meu, ca semn, că scumpa mea armată a jurat credință steagului său și șefului său suprem, care prin voința lui Dumnezeu, nu mai este în mijlocul credincioșilor săi ostași. Tunurile vor bubui din toate forturile din București, Focșani și Galați, ridicate de mine ca un scut puternic al vetrei strămoșești în timpuri de grele încercări, de cari Cerul să păzească țara.

Trimit armatei mele, pe care am îngrijit-o cu dragoste și căreia i-am închinat toată inima, cea din urmă salutare, rugându-o a-mi păstra o amintire caldă.

Doresc, ca corpul meu să fie îngropat lângă biserica Curții de Argeș, reclădită de mine, și care poate deveni mormântul dinastiei române. Insa când capitala regatului va cere, ca cenușele mele se remănă în mijlocul iubiților mei bucureșteni, atunci înmormântarea la Curtea de Argeș va fi

provisorie, până ce se va clădi un mausoleu, pe o înălțime împrejurul orașului, unde se poate deschide un bulevard (mă gândesc la înălțimea, înainte de biserica Cărămidari, unde se găsește astăzi un pavilion al institutului geografic militar).

Recomand pe regina Elisabeta poporului meu, sigur fiind, că toți Românii vor încunjura cu dragoste și credință pe prea iubita mea soție. Am hotărât, ca Regina Elisabeta să se folosească, cât ea va trăi, de toate veniturile moșilor mele Broșteni, Sinaia-Predeal și Monastirea, care dau împreună o sumă de patru sute mii lei cel puțin; în cazul, că veniturile vor scade sub suma aci indicată, atunci succesorul meu va completa ce lipsește. Sper, că apartamentele din palatul regal dela București, ocupate astăzi de Regina, vor rămâne la dispoziția ei. Castelul Peleş îl hotărâsc ca reședință de vară pentru mult iubita mea soție. Intreținerea acestei reședințe este în sarcina succesorului meu, căruia las moștenire castelul, cu întreaga moșie Sinaia-Predeal, cu toate clădirile și stabilimentele. Moșia mea Broșteni, din județul Suceava, revine asemenea noului Rege al României din casa de Hohenzollern. Moșia mea Monastirea din județul Ilfov va deveni proprietatea strănepotului și finului meu, Principele Carol al României, din ziua majorității sale. Din veniturile acestei moșii însă, nu se poate dispune înainte de moartea Reginei Elisabeta. Moșia mea Slobozia Zorleni din județul Tutova, cumpărată din moștenirea mea părintească, am destinat o printr'un act deosebit (depus la Sigmaringen) iubitului meu nepot, Principele Carol de Hohenzollern. Orphelinatul agricol Ferdinand va rămâne neatins pe moșie și întreținut de viitorul Rege al României.

Casele și terenurile mele împrejurul palatului capitalei trec în posesiunea viitorului Rege al României.

Galeria mea de tablouri, tocmai cum este descrisă în catalogul ilustrat al bibliotecarului meu Bachelin, va rămâne pentru totdeauna și deaîntregul în țară, ca proprietate a coroanei României.

Succesorul meu (Principele Ferdinand al României) va plăti din economiile mele un milion de lei ca dar din partea mea Reginei Elisabeta, care poate dispune de această sumă cum ea va voi.

Dăruiesc asemenea șasesute mii de lei nepoatei mele, Principesei Maria a României, rugând totdeauna, ca viitoarea Regină să combată luxul, care aduce prin cheltueli nemăsurate atâtea nenorociri în familii.

Hotărâsc ca zestre pentru strănepoata mea, Principesa Elisabeta a României, optsute mii lei. Aceasta sumă va fi depusă în fondurile statului român, la casa de depuneri din București, și nu poate fi atinsă (nici chiar dobânzile) până la căsătorie, sau la vârsta de 21 de ani ai tinerei Principese.

Prin o bună gospodărie și o veră rânduială în cheltueli, fără a micșora numărul ajutoare cerute din toate părțile, averea mea a crescut din an în an. Veniturile domeniului Coroanei au contribuit mai ales la aceasta creștere, mulțumită unei administrații foarte bune și prevăzătoare a dlui Kalinderu, care s'a închinat cu un devotament nemărginit la aceasta instituțiune, devenită așa de folositoare pentru țara întregă. Asemenea credinciosul meu secretar L. Basset, a condus trebile mele cu atâta circumspecție, că pot dispune astăzi de sume însemnate în folosul scumpei mele României și pentru binefaceri.

Am hotărât dar o sumă de douăsprezece milioane lei pentru diferite așezăminte, noi fundațiuni și ajutoare, în fondurile statului și publice, în acțiuni sau bani. Aceasta sumă va fi distribuită precum urmează:

1. La Academia Română șasesute mii lei, ca capital pentru publicațiuni.
2. La fundațiunea mea universitară, pentru sporirea capitalului, șasesutemii lei.
3. La orfelinatul Ferdinand din Zorleni, lângă Bârlad, pentru sporirea capitalului, cincisute mii lei.
4. Pentru întemeierea unui internat de fete de ofițeri din armata mea, ca un institut de educațiune, cu un învățământ practic (ca Augusta-Stift la Charlottenburg), la Craiova, două milioane.
5. Pentru întemeierea unei școli industriale la București (organizarea sa aproape ca aceea dela Múnich) trei milioane lei.

Suma de cinci milioane, pentru Nr. 4 și 5, va fi depusă în fondurile statului, la casa de depuneri. Dobânzile vor fi întrebuințate numai la sporirea capitalului, până la deschiderea acestor două așezăminte. O terțialitate din capital este pentru clădirea, două terțialități pentru întreținerea lor. Dobânda banilor în timpul clădirii va fi plătită de succesorul meu, și terenurile pe cari se vor ridica aceste două institute, rog foarte mult a le da fără plată.

6. La societatea de binefacere Elisabeta, pentru sporirea capitalului, patru sute mii lei.

7. La societatea geografică, fondată de mine, treisute mii lei, ca capital.

8. Pentru surorile de caritate, fondate de Regina Elisabeta, treisute mii lei, ca capital.

9. Pentru întemeierea unui fond, spre a veni în ajutor ofițerilor, cari sunt în strămtoare, un milion lei, ca capital, depus în rentă română la casa de depuneri. Se poate da ofițerilor din armata mea din capital împrumuturi până la cinci mii lei, cu patru la sută. Insa aceasta sumă trebuie să fie înapoiată treptat, după patru sau cinci ani.

10. Pentru întemeierea unui fond ca ajutor pentru studenții săraci cinci

sute mii lei, capital depus în fonduri de stat, la casa de depuneri. În fiecare an dobânzile acestui capital vor fi împărțite între cincizeci studenți săraci.

11. Pentru burse în străinătate, spre a pregăti pe tineri pentru școala industrială, ca profesori, cinci sute mii lei, ca capital.

12. Pentru biserica națională șasesute mii lei, ca capital. Dobânzile vor fi întrebuințate ca ajutor pentru biserici sărace, în reparație, sau începute și cari nu pot fi isprăvite, din cauza lipsei de mijloace.

13. Pentru cantinele școlare capital treisute mii lei.

14. Pentru distribuirea la diferite societăți de binefacere și de încurajare, recunoscute ca persoane juridice, cincisute mii lei.

15. Pentru sporirea capitalului la casa de ajutor, înființată de mine, în amintirea a 25-a aniversare a căsătoriei mele, 1894, pentru muncitorii rurali în anii de secetă, patrusute mii lei.

16. Pentru biserica catolică din România patrusute mii lei.

17. Pentru biserica protestantă unasută mii lei.

Distribuirea acestor douăsprezece milioane va fi începută numai un an după moartea mea, astfel, ca toate dobânzile acestei sume (aproape cincisute mii lei) să rămână disponibile.

Hotărâsc, ca acești bani să fie întrebuințați în modul următor:

Intregul personal superior și inferior al curții regale, al casei și al administrației mele, va primi lefii cum sunt provăzute pentru dânsul în budgetul meu, încă un an întreg după moartea mea, adică 12 luni. Suma acestor lefi se urcă aproape la 240.000 lei. Restul va fi distribuit astfel, ca pomană pentru săraci:

În București cincizeci mii lei. La Iași treizeci mii lei. La Craiova douăzeci mii lei. La Galați zece mii lei. La Brăila zece mii lei. La Ploiești zece mii lei. La Botoșani zece mii lei. La Bârlad zece mii lei. La Focșani opt mii lei. La Pitești opt mii lei. Pentru fiecare din celelalte orașe, capitale de județe, cinci mii lei.

Dacă milostivirea lui Dumnezeu îmi va dărui încă câțiva ani, am dorința a prevedea, în codicile, alte legate, în folosul țării. Stăruiesc însă, ca acest testament, scris de propria mea mână, care conține tot ce doresc astăzi, în anul 1899, să fie urmat și executat întocmai, cum l'am alcătuit.

Înălțând rugăciuni ferbinți către Atotputernicul, ca să ocrotească deapănarea României și să răspândească

toate harurile asupra scumpului meu popor, mă închin cu smerenie înaintea voinței lui Dumnezeu și iscălesc cea din urmă hotărâre a mea, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Făcut în București, la 14/26 Februarie, 1899.

Carol m. p.

Am scris și iscălit de propria mea mână acest testament, pe două coale, formând opt pagini, legate cu un fir roșu, și am pus sigiliul meu» 14/26 Februarie 1899. Carol m. p.

Codicilul.

Testamentul a fost întregit cu dispozițiile cuprinse în codicilul făcut în 14/27 Decembrie 1911, în București. Codicilul sună astfel:

Codicil la testamentul meu din 14/26 Februarie 1899, scris și iscălit de propria mea mână, în Decembrie 1911.

Hotărâsc încă, din averea mea să fie depus un capital de un milion lei, în bani sau în renta statului (cu minimum patru la sută), pentru strănepotul meu Principele Nicolae al României, care se va bucura de dobânda acestui capital din ziua majorității sale.

Asemenea strănepoatele mele, Princesele Maria și Ileana a României, vor primi fiecare cincisute de mii lei, în bani sau în rentă de stat (cu minimum patru la sută) a căror dobândă va fi plătită în ziua majorității lor, sau când ele se vor căsători.

Strănepoții mei, Principele moștenitor și fratele lui, Francisc Iosif de Hohenzollern, vor primi fiecare ca dar suma de treisute mii lei. Asemenea toate rudele mele, cumnate, nepoate, strănepoate, strănepoți, vor primi fiecare un dar, care trebuie să aibă cel puțin un preț de optsute, până la o mie lei.

Doresc, ca toate persoanele cari m'au servit în timpul domniei mele, ca ministri, adjutanți regali, funcționari ai casei regale și princiare, dame de onoare, etc. se primească fiecare un dar, consistând într'un obiect de artă, un tablou, o miniatură, un ac, un ceasornic, un inel, etc. Cele din urmă obiecte vor fi luate din cutiile mele, cari conțin bijuterii destinate ca daruri.

Fondul de treisute mii lei, care l-am destinat anul acesta pentru universitatea dela Iași, va fi sporit încă cu un capital de treisute mii lei și întrebuințat pentru un cămin studențesc. În cas că nu s'a cumpărat o

casă pentru studenți, atunci osută mii lei va fi luată pentru îndeplinirea acestui scop. Dobânda dela două sute mii lei va fi pentru întreținerea acestei case.

Colecțiunea mea de arme din castelul Peleş va rămâne în întregul seu acolo, ca proprietate a coroanei României. Aceasta colecțiune are un catalog detaliat.

Moșia mea «Umkirch», situată în marele ducat de Baden, va primi un capital, ca fond, de treisute mii lei, care se deede un venit de cel puțin 12 mii lei pe an. Acest venit este destinat jumătate pentru binefaceri în folosul statului și jumătate pentru îmbunătățirea acestei moșii și a clădirilor sale. Se poate lua o sumă de optzeci mii lei pentru aducerea apei în castel și în sat. Suma aceasta va fi amortizată, luând de fiecare jumătate trei mii de lei pe an, adică de binefacere și de îmbunătățire și de întreținere a castelului (șase mii lei).

Acest fond, care va purta numele meu, va fi administrat de un comitet, compus de administratorul moșiei, de preot și de primar. El va hotărâ întreținerea venitului acestui capital.

Dacă iubita mea soție, Regina Elisabeta, este încă în viață, ea va primi o sumă de două milioane lei, spre a dispune cum va crede de acești bani. (Poatecă ea va dori a întrebuința din aceasta sumă osută mii lei pentru îmbunătățirea casei sale Segenhaus, lângă Neu-Wied. Asemenea ea va dori se facă legate și donațiuni la diferite fundațiuni înființate de regina.)

Strănepoata mea, Princesa Elisabeta a României, va primi încă două sute mii lei capital. Astfel zestre care am prevăzut-o în testamentul meu din 14/26 Februarie 1899 pentru Princesă, va fi de un milion lei. Venitul acestui capital trebuie se fie cel puțin patru și jumătate la sută.

Iubita mea nepoată, Princesa Maria a României, va primi șase sute mii lei, sumă de care ea poate dispune cum va crede.

Toată averea mea în bani, acțiuni, obligații, fonduri de stat, după plata tuturor legatelor, va rămâne iubitelui meu nepot, Principele Ferdinand al României, sumă care doresc se fie păstrată ca capital.

Domnul Basset, secretarul meu, va primi o pensiu de o mie lei pe lună, care va fi plătită chiar dacă el va urma serviciul seu lângă moștenitorul meu. Ca un semn al mulțumirii mele pentru serviciile sale el

va primi un legat de o sută mii lei, dacă el va fi încă în viață. Văduva lui va primi o pensie de șase mii lei pe an. Fiii doctorului Kremnitz vor primi fiecare patruzeci mii lei ca dar și vor da din aceasta sumă patru mii lei mamei lor, a cărei pensiune de douăsprezece mii lei, dați până acum, va fi plătită până la moartea ei.

Scris și iscălit de propria mea mână, București, 14/27 Decembrie, 1911. Carol m. p.

Războiul.

Din Sârbia nu ni-a sosit nici o știre mai însemnată. Trupele sârbești, obosite și degustate, evită, după puțină, întâlnirea cu trupele noastre. În Franța Germanii au avut nouă învingeri asupra trupelor franceze. Au ocupat orașul Lille și au făcut 4500 prizonieri, luând dela Francezi și vreo treizeci de tunuri. Resturile trupelor rusești, intrate în Ungaria, au fost bătute la Toronya, în o luptă de patru zile, și luate la goană. Mai sunt încă pela granițele Maramureșului puținii Ruși, cari până acum își vor fi luat drumul, spre patria lor, ori spre lumea cealaltă. În Galiția trupele rusești s'au concentrat și oprit în loc, pe linia Stary-Sambor-Medyka, pentru a împedeca înaintarea trupelor noastre. Probabil că aci se va da o luptă mare.

Moartea Regelui Carol.

Intreaga presă din Austro-Ungaria și din Germania parentează în termeni frumoși moartea Regelui Carol al României, scoțând la iveală, că decedatul a fost soldat viteaz și totodată bărbat genial de stat, a cărui moarte, tocmai în momentele de față, e o pierdere dintre cele mai mari, pentru România, și pentru Europa întreagă.

Față de Regina văduvă, ilustra scriitoare Carmen Sylva, s'a manifestat din toate părțile cea mai vie compătimire și toți s'au grăbit se o mângâie în camărgina ei durere. I-a trimis telegramă de condolență împăratul Wilhelm al Germaniei, și Majestatea Sa, Monahul nostru, care i-a telegrafat următoarele:

„Știrea morții Regelui, scumpului meu șot, m'a mișcat adânc. Deplâng din toată inima pierderea acestui scump amic, care ne era atât de aproape, și iau parte din toată inima la durerea ta, a cărei imensitate o înțeleg. Dumnezeu să te păzască și să te mângâie în aceste grele ceasuri. Francisc Iosif.”

Regina Elisabeta a răspuns împăratului Wilhelm următoarele: „Regele Carol v'a fost credincios până la ultima suflare”, iar Monahul nostru i-a telegrafat: „În aceste momente grele puteați să vă bazați pe toată prietenia sa”.

Telegrama de condolență au trimis dela noi presidentialul camerei ungare, pre-

FOIȘOARĂ.

Literatură pentru tinerime.

(Urmare).

Cum a cucerit Alexandru cetăți și țări.

Alexandru porni cu oștile sale spre cetatea Solon. Împăratul acesteia, anume Arhidon, a scris carte supunându-se și trimițând pe fiul său Polica ca să-i slujască lui, obligându-se a plăti haraciul cât va voi. Alexandru primi bucuros pe Polica, scriind carte și trimițându-o la Arhidon, spunându-i cât haraciul să-i plătească anual.

După aceea merge Alexandru la Atena, pe care o judecau 12 filozofi și împărat nu avea. Alexandru a trimis sol la ei, iar ei nu au voit să se închine, astfel el a început a bate cetatea, dar nu a putut-o cuprinde; după aceea un învățat a zis lui Alexandru să-i înșele să iasă din cetate, el i-a înșelat; ei au ieșit din cetate. Macedonenii i-au învins, zicând: Vai de cetatea ce o judecă mult, s. a. După aceea se închinară lui. Aci șezu 10 zile, de aci merge la Răm. Aci îi eșiră niște crai grecești înainte, se închinară lui, și aduseră haraciul, și unii se întoarseră la casele lor; ear alții merșeră cu Alexandru.

Rămlienii auziră că Alexandru vine, i-au ieșit înainte și se închinară lui aducându-i haraciul. Macedonenii se veseliră ca frații

15 zile cu Rămlienii. Alexandru se milostivește spre ei și le dăte moșiile lor. De aci plecă Alexandru spre țara leșască și o luă, și cuprinse și alte multe țări, până ajunse într'o pustie, aci erau niște oameni cu trupurile de șerpe, ear cu obraze de om; se bătură cu Alexandru, el îi învinse; de aci a ajuns la un munte de fier, aci se aflau niște păsări cu obraze de femeie, acestea se coborau și luau omul de pe cal și la alții le scoteau ochii. Alexandru porunci a face foc, pasările nu cunoșteau focul, ele s'au lăsat peste oaste și focul le-a ars.

De aci merge Alexandru la Egipt, îl cuprinse, și apoi a mers până la marea albă. Aci le porunci să facă corăbii și să meargă să bată toți craii; ear pe alții i-a trimis pe uscat să adune haraciul dela țările ocupate și apoi să se întănească în Egipt.

Aci șezură șase luni, și se gătiră de luptă.

De aci au plecat spre Azia; aci se afla o cetate ce numea Troada ce se chema grecește Friga și pe aceasta o judecau 12 fi ozci. Troadenii eșiră înaintea lui Alexandru și se închinară cu toții. Alexandru se milostivi spre ei și-i lăsa în pace pe moșia lor.

Alexandru se întoarse și porni spre Persia, și ajunse la hotarul lui Darie împăratul. Darie trimise soli la Alexandru, solii întorcându-se laudau pe Alexandru.

Darie nu crezu și trimise cărți pe la toți craii să se adune la Staltronia, scriin-

du-le să nu se închine acestui țahar, fiul lui Filip, că va veni el cu sabia și îi va scoate dela acesta.

Alexandru merge la Ierusalim și le scrisse carte Ierusalimienilor ca să se închine; ear ei i-au răspuns că ei se închină împăratului Darie, să meargă mai întâi să se lupte cu Darie, și dacă îl vor învinge, ei vor fi supuși lui; el le-a scris din nou că nu se poate, mai întâi trebuie să meargă în Ierusalim să se închine lui Savaot Dumnezeu și apoi după aceea va merge la Darie; ei l-au primit și s'au închinat lui; ear Macedonenii se veseliră cu Ierusalimienii.

De aci a plecat spre cetatea lui Netanav împăratul. Egiptenii auziră că Alexandru vine, și se închisară în cetate. Alexandru porunci să bată cetatea din patru părți și nu o putură cuprinde până seara.

Egiptenii deschiseră porțile și se întănară lui Alexandru, aci poposi timp de 30 zile.

Între una din zile vin vestitori și îi vestesc, că vine Darie cu toată ceata lui, și că este la apa Eufratului.

Alexandru se pregăti și eși cu oștirile sale la apa Eufratului înaintea lui Darie.

Dar trimise iscoade la Alexandru, ear soldații lui Alexandru au prins iscoadele. Le-a zis lor Alexandru să spună drept: câtă oaste are Darie, și ei au spus; întorcându-se la Darie el le tăiasă limbile.

Darie scrie carte lui Alexandru, că să nu cuteze să-i între în țară, că va fi vai de el și ai lui; mai bine să se întoarcă înapoi și să-i plătească haraciul.

Alexandru ceti cartea și îi răspunse: Să știți că îți mulțămesc pentru scrisoarea ta, tu nu știți că macedonenii sunt iuți ca piperul.

Darie adună sfat. Boerii îl sfătuesc să nu se bată cu el, ci să mână numai pe vre-o câțiva boeri, că îl vor bate, astfel au plecat boerii cu oaste și trecând apa Eufratului, Alexandru văzu oștirile lui Darie și porunci a se găti și ale lui, ear el încăleacă pe Ducipal și umbra prin mijlocul oștirilor.

Alexandru învinse pe Perși și ajunse în hotarul lui Darie.

Darie trimise cărți la toți craii să se adune în Babilon; și se străuseră 50 mii de ostași și plecară ear în contra lui. Alexandru îi învinse; ear Darie a fugit în Persida și acolo plângea.

Alexandru porni spre Babilon, pe care îl cuprinse.

Auzind Darie aceasta plângea amar zicând: O, amar mie! o, pedepsitul de mine! mă potriveam lui D-zeu; ear acum nu mă pot potriivi nici unui om. — Darie a voit să omoare pe Alexandru cu vicleșug, dar nu a reușit, căci Dumnezeu l-a apărat pe el.

Alexandru se duse sol la Darie împăratul. Darie auzi că vine sol dela Alexandru, și făcu divan mare și ședea în jet mare împodobit cu petri scumpe. Alexandru i dăte cartea lui Darie. Darie ceti cartea, în care îl roagă să se închine lui și poate domni mai departe în împărăția lui; ear de nu, să se gătească de războiu în 15 zile.

(Va urma).

sidentul casei magnaților, primarul capitalei Budapesta, etc. iar guvernul roman a trimis imediat după primirea știrii despre moartea Regelui Carol telegrama următoare Reginei Elisabeta la Sibiua:

„Suntem adanc îndurerati de marea nenorocire, care lovește pe Maiestatea Voastră și națiunea întreagă. Toți Românii împărtășesc nemărginita durere a Maiestății Voastre. Maiestatea Voastră a fost tovarășă neobosită a marelui Rege pe care îl deplângem, și l-a încurajat cu o dragoste, care i-a îngăduit se înfrunte toate greutățile și i-a fost un nelincetat tovarăș în munca rodnică a glorioasei sale domnii. În numele națiunii, plină de iubire pentru regina, care a alinat atâtea suferințe, exprimăm Maiestății Voastre sentimentele noastre de adancă jale, de neclintit devotament și de profund respect“.

A mai trimis apoi consiliul comunal al capitalei București următoarea telegramă de condoleanță reginei Elisabeta:

„Primarul, încurajat de întregul seu consiliu, împărtășeste Maiestății Voastre profunda durere ce a sguudit întreg poporul capitalei, prin moartea Suveranului seu glorios și venerat. În fața acestei lovituri neașteptate, poporul capitalei împreună cu neamul întreg îndurerat, roagă cerul, să întărească pe Maiestatea Voastră în nemărginita sa durere și imploră dela el, ca se asigure țării și neamului ocrotirea de care are atata trebuință în vremile grele prin cari trecem“.

Nenumărate sunt apoi celelalte telegramme de condoleanță, pe cari le-a primit Regina Elisabeta din toate țările și din toate părțile de lume.

Comandantul suprem al trupelor noastre austro-ungare de pe câmpul de război, Al ducele *Friedric*, a trimis apoi domniei *Byatianu*, ministru president și ministru de război al României, telegrama următoare:

„Inima mea simțeste necesitatea de a exprima glorioasei armate române, din prilejul pierderii dureroase și grele, suferite prin moartea Maiestății Sale, Regelui Carol I, întemeietorul, comandantul suprem și conducătorul victorios al ei, cea mai sinceră condolență a armatei austro-ungare, aflătoare în război și a marinei. Armata austro-ungară aduce nobilului defunct tributul celor mai înalte admirațiuni și-i va aduce aminte cu grațitudine neperitoare și plină de mândrie de înalta protecție și amicitie, cu care Maiestatea Sa defunctă a binevoit totdeauna a o distinge. Generalul de infanterie, Arhiducele *Friedric*, comandant suprem de armată“.

Dela depunerea jurământului.

După vorbirea Maiestății Sale, Regelui Ferdinand I, rostită în fața corpului legiuitoare române, cu ocazia depunerii jurământului pe constituția țării, — vorbire publicată în numărul nostru premergător, — a vorbit domnul *M. Ferechide*, presidentul camerei române, care a presdat ședința comună, ca cel mai în etate dintre președinți, spunând următoarele:

„Sire! Primind astăzi jurământul Maiestății Voastre, ne facem datorii exprimându-vă devotamentul absolut al poporului român și încurjând cu dragoste tronul M. Voastre. În acest moment, în care luați conducerea poporului român, nu putem să nu ne gândim la marele Rege, pe care toată țara îl plânge azi.“

Vreme de o jumătate de veac Regele Carol a condus România pe calea propășirii, depunând o muncă plină de dragoste pentru binele acestei țări. Munca aceasta nobilă a ilustrat-o cu pilde nobile. Lui îi datorim ceea ce suntem azi. Din două mici provincii suntem România de azi, întemeiată pe baze statornice; suntem azi în măsură să ne apărăm cu energie drepturile și interesele. Memoria Regelui Carol va fi pururea venerată de poporul român. Lui îi datorăm legăturile tari și indestructibile, cari le gă și țara și dinastia.

Vă asigurăm în acest moment pe Maiestatea Voastră de dragostea și devotamentul, pe care Vi-l păstrează poporul român. Corpurile legiuitoare vă fac urarea, să duceți mai departe în să desăvârș și opera începută de Regele Carol, pentru propășirea și întărirea țării. În numele reprezentanților națiunii române exprimăm dragostea și devotamentul acestui neam pentru Rege și familia sa și strig: Traiască Regele!“

Înalt ordin de zi.

După depunerea jurământului și proclamarea sa de Rege al României, Maiestatea Sa, Regele Ferdinand I, a adresat vitezei armate române următorul ordin înalt de zi:

„Ostași! După o muncă fără preget de o jumătate de veac, încercat de ani și mai, iubitul nostru Rege și-a închis pentru veci ochii, care v'a privit necontenit cu dragoste fără margini. Inima lui părintească v'a însoțit zi și noapte. El v'a dus

la glorie și cinste; cu laurii culeși pe câmpurile de bătăe a încununat fruntea lui și frunțile voastre.“

Ostași! Cu inima îndurerată, dar plină de nădejde iau asupra-mi greua sarcină, ce mă așteaptă. Cu credință, că veți urma tot înainte pe calea croită de întâiul vostru Rege și căpitan, vă aduc la rândul meu dragostea și încrederea unui părinte către copiii săi, cerându-vă din partea voastră, precum v'a cerut și dânsul, să vă închinați într-o mu că încordată sufletele, Țării și Tronului. *Ferdinand“.*

Politica Regelui Ferdinand al României.

În legătură cu panegiricul ce-l face „Pester Lloyd“ memoriei Regelui Carol, se ocupă ziarul acesta și cu atitudinea politică ce o va avea noul Rege al României, Ferdinand I-ul, despre care presimte, că este imposibil să devieze dela politica, pe care un hui și antecesorul său a urmat-o decenii de-a rândul. Iar pe urmă încheie astfel:

„...În vremuri ca și cele de azi, evenimentele istorice nu mai stau în vreaa unui om singur, fie acela chiar și cel mai sus pus, ci poate numai într-o măsură foarte restrânsă. Națiunile pline de putere de viață, al căror simț de existență nu este pervertit, își validează destoinicia în lupta lor de apărare deja prin o corectă recunoaștere a condițiilor, în care se pot afirma în toial acestor furtunoase timpuri de universală însemnătate istorică. Forța acestor popoare rezidă tocmai în a-și asigura cu succes și în asemenea grave momente progresul lor pentru viitor. Popoarele slabe dimpotrivă, cari față de astfel de vremuri aspre nu sunt atât de citove, își manifestă incapacitatea lor deja prin o nesocotire a condițiilor lor de trai și prin aceea, că apucă pe o pantă fatală ce le duce spre abiz.“

Paralel suntem siliți să simțim din nou exemplul atât de instructiv și de înfricoșat al Belgiei, a cărei soartă a fost pecetluită în momentul în care s'a aruncat în brațele ademenirilor britanice.

România Regelui Carol s'a smuls în cel mai eroic chip de sub ispitirea și de sub presiunea cu care s'a lucrat și aici. România Regelui Ferdinand va trebui să facă același lucru. Despre noul Rege se spune, că pe lângă aceea, că e bun soldat, este o mare forță de stat, are o bună intuiție politică și darul de a se orienta repede în val-vârtejului oricăror evenimente. Acestea sunt calități, cari probabil și le-a însușit în admirabila școală a unchiului și antecesorului său.

Regele Carol alipindu-se la puterile centrale, a devenit întemeietorul neatrării României, pe care a și mântuit-o prin politica lui. Prețioasa lui moștenire însă este, că numai în acest chip va fi izbiri pentru statul român un viitor prinos. Regele Ferdinand al României își începe în grele timpuri înalta-i funcțiune. Dar învățămintele, ce le poate trage din opera unei vitei de om, cum a fost aceea a predecesorului său, în parte îi va ușura situația, ca să se arete demn urmaș al lui.

El, Ferdinand, nu va trebui să-și croiască greul drum ce-i stă înainte, ci numai să-l urmeze. El știe unde se găsesc stâncile, de care naia statului român se poate lovi și se poate prăbuși, și de aceea mâna lui puternică o va carmii spre cursul ce s'a adevărit de sigur și până acum“.

NOUTĂȚI.

Pentru cei din război. Suntem informați dela loc competent, că soldații noștri de pe câmpul de război sunt provăzuți, acum cu toate cele necesare pentru campania de eamnă și numai de căciule de eamnă și de pumnușei mai au încă mare trebuință. Publicul este rugat deci să gătească în număr cât de mare pumnușei și căciulițe de eamnă (Schneehaube) fiindcă lana necesară acum se poate procura. Obiectele să se predece apoi reuniunii „Crucii Roșii“ din fiecare localitate, care va îngriji de trimiterea lor pe cănpul de război de dreptul, la adresa celor din război să nu le trimită nime, căci în urma greutăților tehnice nu vor ajunge la locul destinației.

Ostași viteji. Medalia de argint cl. I. pentru bravură s'a acordat următorilor: Infanteristului Ioan Stoia din regimentul de infanterie Nr. 31. Numitul infanterist, cu alți șase feciori, a dat atacul prim asupra unei poziții ocupate de dușman și, ajuns acolo, a scos din luptă șase ruși. — Sergentului Mircea Sorescu din reg. de inf. Nr. 2. Când trupa proprie era atacată de un număr covârșitor de dușmani, numitul sergent și-a condus feciorii istovii iarăși în prima linie de bătăie, oprind pe contrari în înaintarea

lor. A fost împușcat în coaste. — Sergentului Iuliu Moldovan din reg. de inf. Nr. 82. Pentru ținută eminentă cu prilejul unei recunoașteri. Prin conducerea lui curajoasă și îndemnată trupa sa și-a împlinit însărcinarea cu efectul cel mai bun, după care, deși a avut repețite ciocniri cu dușmanul, și-a condus feciorii nevătămați la companie. — Infanteristului din rezerva suplinoare Nestor Matei din reg. de inf. Nr. 62. În cea mai mare ploaie de gloanțe a pansat trei soți de arme grav răniți și i-a dus la adăpost sigur.

Vaccinarea soldaților împotriva holerei. În armata austro-ungară s'a început, ca măsură profilactică, vaccinările împotriva holerei. Lucrarea se face fără nici o greutate. Soldații stau în șiruri, fiecare își desfăce cămașa la piept, la partea dreaptă a pieptului soldatului este uns cu tinctură de iod, după care i-se face în musculatură o injecție de serum. Un medic îi lipește un plastru pe locul, unde s'a făcut vaccinarea, și soldatul pleacă. Toată operația nu ține decât o jumătate de minută. Vaccinarea se repetază după o săptămână. Efectul său durează trei luni. Încercările făcute în războiul balcanic cu acest serum, la armata română și la armata grecească, au dat rezultate foarte bune.

Nu mai e holeră în Sibiu. În considerare, că dela ultimul caz mortal de holeră în Sibiu au trecut cinci zile fără să se mai ivească alte cazuri, ear bolnavii bănuți de holeră și afiațorii în spitalul de epidemie s'au însănătoșat, se constată că boala este stânsă în orașul nostru. Autoritățile sanitare au sistat măsurile de oprire, privoare la exportarea de alimente, albături ș. a.

Cheltueala zilnică. Revista *Economistul* din Londra cifrează cheltueala zilnică, a statelor beligerante și neutrale, cu suma de 200 milioane de mărci. Din acestea Germania cheltuește pe zi 44 milioane, Rusia 42 milioane, Franța și Austro-Ungaria câte 32 milioane. Economistul nu arată speșele Angliei și nu amintește faptul că Germania se luptă pe teritor francez, ruse și belgian.

Schimb de prizonieri. Un comunicat din Bordeaux, publicat în ziare parisiene, vestește că autoritățile militare franceze au primit prin mijlocirea Elveției prima listă de soldați francezi căzuți în captivitate germană. Astfel se va putea face schimbul de prizonieri între Franța și Germania.

Rușii n'au să mai vie în Galiția. Se scrie din Stockholm, că rușii au aruncat în aer toate pozițiile fortificate din împrejurimea Lembergului, și că în zilele din urmă au început a jăfui dela locuitorii orașului. Aceasta însemnează, că nu mai au de gând să se poată întoarce a doua oară în Galiția; căci altcum n'ar trata în felul acesta populațiunea. Cetatea dela Przemisl au asediat-o cu multă îndărătnicie în zilele din urmă, numai ca să-și apere retragerea trupelor și să impedece atacul din cetate. Se crede că până în 12 Octombrie au trecut granițele galițiene în Polonia rusească cel puțin 300 de mii de ruși, cari se retrag în direcție nordică spre Anopol, Zamosc, precum și spre Holn și Lublin.

Responsabilă este Anglia. Informațiuni din Haga trimise la Berlin constată, că atitudinea egoistă a Angliei față de Belgia a schimbat opiniunea publică tot mai mult în defavoarea englezilor. Este generală convingerea, că numai Anglia e responsabilă pentru nenorocirea Belgiei, și că Germania a procedat pe cale deplin corectă.

Pierderi în război. Conform primelor 20 de liste oficiale apărute, armata austro-ungară a pierdut până acum: Ofițeri 422 morți și 1555 răniți, ear 2 în captivitate dușmană; soldați, 4110 morți și 29 mii de răniți, cu totul ceva peste 33 mii. — Un ziar din Petersburg, tot pe temeiul datelor oficiale, scrie că pierderile rusești se urcă până astăzi la opt sute de mii de oameni, răniți, morți și prizonieri. — Știri acreditate sosite dela Niș spun, că armata sârbească în decursul acestui război a pierdut 600 de ofițeri și 60 de mii de soldați.

Mine în Marea neagră. Ziare turcești anunță, că Bosforul a fost închis cu mine puse în lătura de către Marea neagră, ca prin modul acesta Constantinopolul să fie apărat în contra atacului eventual din partea Rusiei. Vânturile mări și valurile au dus multe mine în marea deschisă. Din cauza aceasta vasele nu pot circula, de cât cu cea mai mare precauțiune.

Tunurile noastre. Zarul *Vossische Zeitung* scrie: „Tunurile austro-ungare n'au adus un sprijin excelent. Artileristii aliatului nostru, prin ținuta lor adevărat os-

tășească, au făcut o admirabilă impresiune și sunt foarte iubiți de trupele germane“.

Parizienii earăș fug. Știrea despre căderea Anversului a îndemnat parizienii să părăsească în masă orașul. Oamenii, cari abea se întoarseră acasă, au plecat earăș spre sud.

Teatru în Sibiu. Astăzi, Vineri, teatrul e închis. Sâmbătă, în 17 Oct., se reprezintă *Fetele lui Tândrlaki*, piesă în 3 acte de Hel-tai. Sâmbătă și Duminecă se joacă *Lizașoara mea*, piesă cu cântece și dansuri.

Rugăciune pentru marele duce. Sfântul sinod din Petersburg, într'una din ultimele sale ședințe, a hotărât ca în tot cursul războiului actual, pretutindenea în bisericile rusești să se pomenească și numele marelui duce *Nicolae Nicolaevici*, îndată după rugăciunile rostite pentru sănătatea și îndelunga viațuire a țarului și a moștenitorului de tron Alexe.

Creșterea criminalității. Publicațiunea *La Revue* a întreprins o anchetă între sociologi și psihiatri în chestiunea creșterii criminalității. Atât sociologii, cât și psihiatrii au răspuns, că nu se poate nădăjdui să se reducă procentul criminalității, dacă nu se nimicește întâi agentul cel mai puternic al criminalității: alcoolul. Numai alcoolul este cauza, că numărul făcătorilor de rele sporește în proporție înspăimântătoare. Înainte de a porni campania împotriva criminalității, trebuie să se activeze lupta în contra alcoolismului; între aceste două este legătură de cauză și efect. Cei mai fieroși și mai mulți criminali sunt oameni degenerați pe urma băuturii de spirituoase.

Turnuri dărâmate. Un pionier belgian istorisește unui ziarist, că detașamentul său a primit mai de multe ori porunca: să demoleze turnurile bisericilor, pentru ca trupele germane să nu aibe țanțe la trageri. Pionierul spunea, că el însuși a participat la demolările a douăsprezece biserici.

Când se întâlnesc doi profesori. Un caz delicios se povestește într'un ziar din Lipsca: Un sergent de rezervă, în viața civilă profesor de filologia romanică, primește însărcinarea să conducă în Germania o trupă de soldați francezi prinși la Maubeuge. Din depărtări se aud buburii de tun. Deodată locotenentul însoțitor vede, că sergentul se ceartă cu un prizonier. Francezul gesticula agitat, iar ochii albaștri ai sergentului scăpărau mănioși de după ochelari. Locotenentul aleargă în grabă mare la fața locului, căci se teme ca cumva oamenii să se încaiere. Când a strigat un „Donnerwetter!“ cei doi s'au oprit, iar sergentul, plin de iritare, i-a explicat pricina certei. Locotenentul, ne mai putând să-și rețină râsul, i-a lăsat în pace. Prizonierul francez adevă, în încălțămintele sale rupte și legate cu sfoară, era un profesor dela celebra Sorbonă, și domniile începuseră a se certa din cauză că aveau păreri cu totul diferite despre întrebunțarea *subiectivului* în vechile cântece de iubire ale Provenței.

Despre capitularea Anversului se mai scriu următoarele: Capitularea formală, întâmplată la primărie, a fost o scenă pătrunzătoare. La două ore s'a luat flamura belgiană, franceză și engleză de pe clădirea primăriei, înlocuindu-se cu drapelul german. Oamenii cari au asisat, au rupt în plâns. Trupele germane au intrat liniștite în oraș, fără cântece și fără muzică. Tunarii, eroii zilei, purtau flori la butonieră. Bombele n'au făcut deosebire stricătuni în clădirile din Anvers. S'au dărâmat câteva cafele și s'au aprins vreo zece case. — Bateriile belgiene n'au adus nici o pagubă germanilor. Belgienii și englezii n'au fost în stare să vadă tunurile germane; li-a fost imposibil să stătorească cel puțin aproximativ locul, de unde se aruncau ghulelele. Din contră, nemții cunoșteau perfect țanta. Balonul lor se înălța regulat, iar focurile erau atât de vehemente, încât cei din întăriturile cetății nu puteau ieși afară, decât la moarte sigură. Când focul a încetat, soldații au părăsit șanțurile în fugă sălbatică. Infanteria germană i-a luat la goană și a făcut o mulțime de prinși. O mare parte din soldați a scăpat așa, că repede s'a îmbrăcat în haine civile.

Cărți și reviste.

Nimicirea șoarecilor de câmp. Indrumări prelucrate după instrucția ministerială. Lucrare apărută în biblioteca și editura „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“. Sibiu, 1914. Tipografia Poporului. — Pretul 20 bani. De vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu.

Nr. 582/1914 Prot. (593) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa I, Nazna-Chişfalud devenită vacantă prin moartea parohului Ioan Bobtelec, se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în "Telegraful Român".

Venitele sunt cele satorite în coala B. și specificate în protocolul comitetului parohial luat la 21 Septembrie (4 Octombrie) a. c.

Alesul va avea să solvasească la fondul tractual suma de două (200) coroane, satorită în sinodul ppece prin concludul XIII, luat la 28 Februarie 1906 și aprobat sub Nr. 5056/1906.

Cererile de concurs se vor înainta la subscrierul oficiu, în termenul susindicat, având concurenții a se prezenta, conform restricțiunilor reglementare, în o Duminecă ori Sărbătoare la biserică spre a cânta și predica, respective celebra.

M. Oșorheiu, la 25 Septembrie (8 Octombrie) 1914.

Of. protopresbiter al gr.-or. român al tractului Murăș-Oșorheiu, în conțelegere cu comitetul parohial.

Stefan Russu
protopresbiter.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană în Sibiu:**

Constituția

bisericiei gr.-or. române din Ungaria și Transilvania

sau

Statutul organic

comentat și cu concluzele și normele referitoare întregit

de

Ioan A. de Preda,

advocat și fiscal al Consistorului arhidiecezan gr.-or. rom. din Sibiu.

Prețul 2 cor. + porto 20 fil.

"BIBLIOTECA ȘAGUNA"

REDACTATĂ DE **Dr. I. LUPAȘ, SĂLIȘTE**

A apărut și se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, în Sibiu

Nr. 1.

Însemnătatea bisericii

Nr. 2.

Despre pocăință

Nr. 3.

La ziua sf. Andreiu

Prețul à 10 fil. + porto 5 fil.

Nr. 4-5.

Temeliile traiului nostru

Nr. 6-7.

**Sfânta Scriptură
în limba românească**

Prețul à 20 fil. + porto 5 fil.

Nr. 8-9-10.

Spice

din istoria noastră bisericească

Prețul 30 fil. + porto 5 fil.

Nr. 11-12.

Calea bisericii

prelucrată și întregită

după episcopul Nicodim din Huși.

Nr. 13-15.

Vieața

unei mame credincioase

de

Dr. I. Lupaș.

Prețul à 20 fil. + porto 5 fil.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană:**

Regulament

pentru examenul de calificare în învățătorească la institutele pedagogice conționale ale Mitropoliei gr.-or. române din Ungaria și Transilvania.

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană în Sibiu:**

**Relațiile bisericești ale Românilor din
Ardeal cu Rusia în veacul al XVIII.**

de

Dr. Silviu Dragomir.

Prețul 2 coroane + 10 fileri porto.

La **Librăria arhidiecezană în Sibiu** se află de vânzare:

Șasezecișicinci de predici populare

de

Arhim. SCRIBAN.

Edițiunea a III-a. Din nou cercetată, îmbunătățită și întregită. Cu un apendice de trei predici traduse.

Prețul 4 cor. + 30 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană în Sibiu.**

Din carnetul unui dascăl.

Studii și articole

de

Ion Mateiu.

Prețul cor. 150 + porto 20 fil.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu,** se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceeași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiași legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiași legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **35 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **25 cor.**

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

I.

Adormirea Maicei Domnului
Bunavestire
Nașterea Domnului Iisus Christos
Fuga la Egipt
Iisus în biserică de 12 ani
La nunta din Cana
Iisus pe mare
Învierea lui Lazar
Schimbarea la față
Răstignirea lui Iisus Christos
Punerea în mormânt
Învierea Domnului
Înălțarea — Floriile
Tăierea împrejur
Nașterea Maicei Domnului
Pogorârea Duhului sfânt
Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
Grigorie, Vasilie și Ioan
Adormirea sfintei Ane
Aflarea capului sf. Ioan Botezătoru.

II.

Iisus pe Cruce
Înălțarea sfintei cruci
Ie prorocul în carul de foc
Tăierea capului sfântului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasilie

III.

Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfântul Dumtru călare
Sfântul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și Gavriil
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

IV.

Arhanghelul Mihail
" Gavriil
Apostol ori-care
Domnul Christos
Iisus în muntele Maslinilor
Sfântul Dumtru
Sfântul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
" Simeon
" Andreiu
Evangelistul Ioan
" Luca
" Marcu
" Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob
" Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					Mărimea în cm.
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35-	40-60	51-80	70-	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28-	34-60	42-	56-	70-	cor. foarte fine
fine	26-60	29-40	46-20	56-	72-50	23-10	27-30	40-60	49-	65-80	20-30	23-80	35-	43-40	60-20	18-20	21-	30-80	39-20	56-	fine.
simple	14-	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14-	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14-	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	9-60	26-60	simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, țînchea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din orișice fel de materii și de orișice culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile